ad eclesiam propter defectum judicis sæcularis, dict. n. 7 in med.—an habeat locum, quando ratio testis concludit per viam industriæ, et non per viam sensus corporalis, ibidem.—Neque in aliis casibus locum habet delatio, ibidem. — Delatio juramenti an habeat locum, ut per tale juramentum condemnetur officialis in syndicatu, ibi.—an detur concremanti vel destruenti instrumentum debiti in supplementum probationis, dict. num. 7.—an habeat locum etiam in judicio possessorio ex uno teste, dict. n. 7.—ad hoc ut detur ex semiplena probatione, requiritur quòd ex illa sit verosimilis, ibid. —Nec delatio dabitur si dolus objiciatur, neque quando quis venit contra sententiam ex semiplena probatione, neque quando aguntur probationes ad æternam rei memoriam, dict. n. 7.—Delatio juramenti habet locum, si quis integrum testem producat, etiamsi pars adversa alium minùs integrum pro se inducat, ibid.—non datur petendi aliquem in servum, ibid.—Neque ubi requiritur plenissima probatio, neque in pœna defertur juramentum in defectum probationis, ibidem.—Neque propter testes singulares singularitate obstitiva, neque ad probandam inimicitiam, dict. num. 7 l. 2 tit. 11 part. 3.—Delatio juramenti non fit, nec defertur homini facili et prompto ad jurandum, dict. n. 7 in fin. dict. l. 2 ibi, — in supplementum probationis, an debeat fieri à judice parte non petente, et an possit juramentum recusare, etiam non referendo, ibi.—Et an deferens juramentum parti possit pœnitere et quando, n. 1 l. 8 tit. 11 part. 3. — Delatio juramenti, an possit deferri per procuratorem, seu agentem de populo; et an idem sit super eo, quod habet causam permanentem, et tractum de futuro, et in actione populari, num. 1 in princ. l. 10 tit. 11 p. 3. — Sed quando agens jurat, an præjudicabit aliis, ita quòd alii agere non possint post delationem, vel sententiam, dict. n. 1 dict. l. 10 ibi. — Delatio juramenti, an habeat locum in causis criminalibus, num. 3 l. 10 tit. 11 part. 3.—in defectum probationis, an fiat in causis matrimonialibus, vel monachationis, n. 7 l. 10 t. 11 part. 3.

DELEGATUS, de hoc v. in verbo JUDEX DELEGATUS.

DELEGARI non potest consecratio rerum ecclesiæ, nec alia, quæ sunt ordinis Episcopalis, n. 2 l. 13 tit. 28 p. 3. —utrum possint ab Episcopo causæ matrimoniales, ut alius illas sententiet, n. 7 l. 7 tit. 10 part. 4.—Et an delegatus Papæ possit talem causam matrimonalem alteri subdelegare, ibidem.

DELEGATIO dicitur, licèt qui delegatur, non sit debitor, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—Et an per solam delegationem fiat novatio, etiamsi aliud plus non agatur, n. 4 ibidem. — Delegatio propriè quæ dicatur, dict. n. 4 dict. l. 15 ibidem. — Et an infamis possit se excusare à suscipienda delegatione, n. 9 l. 7 tit. 6 part. 7.

DELIBERARE, et de bonis deliberationis, vel consilii, n. 1 l. 10 tit. 7 part. 3.

DELIBERATIO, et de bonis deliberationis, n. 2 l. 1 t. 6 part. 6.—Et ea, quæ sunt magni ponderis debent cum maxima deliberatione fieri, n. 2 l. 26 per text. ibi, t. 1 part. 7.—De hoc v. in verbo TEMPUS AD DELIBERANDUM.

DELICTUM	Patris,
	Possessoris,
Episcoporum,	Majoriæ,
Monachorum, vel clericorum.	Minoris, vel furiosi.
	Servorum.
Compensatur,	Transigitur,
Prædecessoris,	Atrox.

Delictum ordinantis, an ipsemet pandere teneatur, priusquam ordinetur, n. fin. l. 33 tit. 5 part. 1. — factum palam, plus punitur, an si factum fuisset clam, n. 1 l. 1 tit. 13 part. 2. — commissum in ecclesia, an propter illud judex sæcularis delinquentem inde extrahere possit requisito Episcopo, n. 7 l. 12 tit. 14 part. 3. — facit aliquem naturaliter, statim quòd illud committit, obligari ad pœnam, n. 6 l. 15 tit. 13 part. 2.—Delicti sententia quid in se continere debeat, ut valida sit, num. 5 l. 38 tit. 18 part. 3. — Delicta, si sint circa diversa, non compensantur, n. 5 l. 8 tit. 2 part. 4.—Delictum clandestinè factum quando dicatur, et quando graviùs, quando leviùs puniatur, n. 3 et 4 in procemio tit. 13 part. 4 et n. 2 l. 1 tit. 13 part. 2. — an possit cadere in rebus, ut est in domibus, etc. n. 2 ad fin. l. 2 tit. 22 p. 4. — si ab aliquo timore mortis vel amissionis bonorum committatur, an talis per illud mortaliter peccet, et an mitiùs puniatur, n. 1 l. 4 tit. 24 p. 4. — an faciat quem amittere naturalitatem regni vel loci originis; et an pro alio delicto quam proditionis, amittat quis naturalitatem sui loci, ita quòd ad honores amplius ibi admitti non possit, n. 3 l. 5 tit. 24 part. 4. — quando debeat extraordinariè puniri, vide regulam generalem, num. 6 l. 11 tit. 25 part. 4. — Et pro quibus delictis fiscus habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis, et præferatur aliis creditoribus, num. 9 l. 9 tit. 3 part. 5. — Delictum commissum post donationem alicui factam, ipsam non invalidat, nisi fiat in fraudem fisci, n. 8 l. 2 per text. ibi, tit. 4 part. 5. —commissum in navi, à quo debeat puniri, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 9 part. 5. — Et quid si delinquens sit clericus, ibi n. 3. — Et quilibet potest capere delinquentem, si delictum sit in fraganti commissum, dict. n. 2 dict. l. 2 ibi. — Delictum commissum in mari, à quo judice debeat puniri, n. 3 dict. l. 2 per illum text. ibi. — Et ex quocumque delicto oritur civilis, seu prosequutoria actio, n. 1 l. 13 tit. 14 part. 5.—Delictum si tendat in injuriam reipublicæ, an cuilibet licitum sit illud propulsare sicut injuriam patris vel matris, n. 4 l. 14 ibi. — Et an datum alicui, ne crimen dantis detegat, ab eo repeti possit, n. 1 l. 54 tit. 14 part. 5.—Delictum militis, vel alterius, an impediat testamenti factionem, si sit propter illud ad mortem damnatus, n. 4 cum aliis ibi, l. 15 tit. 1 part. 6.—Et an judices propter delictum durante officio accusare, vel ab aliquibus accusari possint, n. 5 l. 2, et glos. l. 11 per text. ibi. tit. 1 part. 7.—Delictum semel punitum ampliùs puniri non debet, et quid si non fuit sufficienter punitum, n. 1 cum aliis ibidem, l. 12 ibidem. — quando debeat duplici pœna puniri, si unum tantum fuit delictum, n. 5 l. 13 tit. 1 part. 7. — Et quæ in accusatione contineri debeant, quando aliquis de delicto accusatur, gloss. l. 14 ibidem.—Delictum si committatur in aliquo loco, an delinquens coram judice loci commissi delicti, vel in alio loco, accusari possit, n. 1 l. 15 per text ibi, tit. 1 part. 7 cum aliis ibi. —Et an ratione delicti efficiatur delinquens subditus judicis illius loci, et an ibi sortiatur forum, dict. n. 2 in principio. — Delictum commissum in districtu civitatis potest puniri per judicem illius civitatis, dict. n. 1 in princ.—Et quid in delicto commisso per judicem delegatum à Principe, an et quando ab ordinario judice illius loci puniri possit, ibi, et quæst. 5.—Et quid in duobus dominis habentibus parem imperium in uno loco, an si unus delinquat, ab alio puniatur, ibi in quæst. 6. —Delictum si committatur in aliquo territorio communi duarum civitatum, per quem judicem puniri debet, num. 1 quæst. 7 l. 15 tit. 1 part. 7 —Et an in delictis criminaliter accusatis possit fieri prorogatio de loco ad locum, vel jurisdictionis, vel alio modo, ibi n. 2.—Delictum si committatur extra locum domicilii, vel originis, an judex originis, vel domicilii per inquisitionem procedere possit ad punitionem ipsius, ibi n. 5. — ab aliquo commissum potest puniri, ubi ipse habet majorem partem suarum fortunarum, si ibi inveniatur, ibidem n. 6. — Et an, et quando transactio super delicto inter accusatum et accusantem facta illum liberet, gloss. l. 22 tit. 1 part. 7. — Et an delictum videatur confessum ex tali transactione, et transigens puniri possit, et quid si paciscatur ante accusationem, ibidem n. 1.—Et in quibus delictis talis transactio habeat locum, et quando non, ibi n. 3, 4 et 5 cum aliis ibidem. — Et an accusatus de delicto si se occidat, an morte ipsius causa finiatur, et cui bona ipsius veniant applicanda, gloss. l. 24 tit. 1 part. 7. — Et quando dicetur quem se ipsum propter delictum occidisse, et quæ requirantur, ut et tunc bona applicentur fisco, ibi n. 2, 3, 4, et 5. — Et an hodie bona istius in isto casu fisco applicentur stante authent. *bona damnatorum*, et ll. hujus regni, ibi n. 7. —Et an accusatus de delicto, si ipse vel ejus accusator decedat lite contestata, an et quando, et in quibus delictis actio illa sit ad hæredes transitoria, et qualiter, et pro qua parte, gloss. l. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et an, et quando hæredes teneantur ex delicto defunctorum, n. 9 cum aliis ibi, l. 25 per illum text. — Et qualia delicta judex ex officio suo sine accusatore, vel denuntiatore, punire possit, gloss. l. 28 ibi per illum textum. — Delictum non dicitur propriè alienatio, n. 3 l. 2 tit. 2 part. 7.—Et an per pactum possit quis se facere delinquentem illius delicti, quod non commisit; et an possit se obligare ad pœnam talis criminis, n. 3 l. 2 tit. 5 part. 7. — Delictum etiam publicum, an infamet ipso jure, et quando, num. 2 l. 5 tit. 6 part. 7.— Et an deprehensus in delicto efficiatur infamis ipso jure, num. 12 dict. leg. 5 tit. 6 part. 7. — Delictum si ab aliquo in judicio confiteatur, an et quando ex hoc efficiatur infamis, num. 13 dict. l. 5 per illum textum.—partus suppositi, an puniatur pœna mortis, n. 4 l. 6 tit. 7 part. 7.—iteratum plus punitur, n. 12 per text. ibi, l. 8 tit. 10 part. 7.—rectorum universitatis in rebus universitatis censetur delictum ipsius universitatis, n. 6 l. 17 per text. ibi, tit. 10 part. 7. — famulorum quando imputetur dominis, et quando non, n. 4 l. 5 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — si ab aliquo factum non sit, et ipse in judicio illud confiteatur, an talis confessio sibi noceat, vel non, si contrarium judici constiterit, vel aliter de veritate appareat, n. 9 et 10 l. 5 tit. 13 part. 3, et n. 1 et 2 l. 17 tit. 15 part. 7. — commissum cum alterius adjutorio, qualiter adjuvans puniatur, n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 22 part. 7.—militis à quo judice puniri debeat, et quando, glos. l. 3 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—si sit occultum, vel non plenè probatum, an accusatus de illo, sive juratus sit, sive non, illud negare vel fateri teneatur, si à suo judice interrogetur, neque respondere teneatur, neque crimen fateri, et quando tunc licitè et sine peccato fiat; et alia plura in hoc, vide per n. 3 l. 4 tit. 29 part. 7. — an videatur fateri carceratus, qui fracto carcere aufugit, gloss. l. 13 per text. ibi, t. 29 part. 7, et n. 2 l. 12 ibidem. — Et quid si non fregit, sed ab ea tantùm aufugit, n. 2 l. 12 tit. 29 part. 7.—Et quid si aufugit cum scientia vel mediante negligentia custodis, an mitius puniatur, ibi n. 5.—Et qualiter puniatur illum per vim eximens à carcere, n. 1 l. 14 ibi per illum text. — Delictum omnino occultum, an liget, et quando, n. 1 cum aliis ibi, l. 2 per illum text. tit. 31 part. 7.—Et quando in delictis habeat locum pœnitentia, ibi in n. 9 cum aliis ibi. — Delicta quibus modis perpetrentur, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 31 part. 7. —facto vel dicto commissa, qua pœna mortis puniatur, n. 2 et 3 dict. l. 3. — Et quando pro delicto commisso consulendo, pœna mortis veniat imponenda, n. 3 dict. l. 3 per text. ibi.—Delictum unius alter luere non debet, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Et quis delicta remittere possit, et quibus, qualiter, et quando, gloss. l. 1 per text. ibi, tit. 32 part. 7. — Et de effectu remissionis Principis alicui data, n. 5 l. 2 ibi, per illum text.—Delictum si remittatur, an videatur remissa qualitas delicti, et quando remissio sit facienda, n. 1 l. 3 tit. 32 part. 7.—Et quid si remissio delicti fiat respectu certæ qualitatis, an comprehendat delictum, quod fuit inchoatum ante illam qualitatem, dict. n. 1 dict. l. 3.

EPISCOPORUM, MONACHORUM, VEL CLERICORUM.—Delictum Episcoporum si grave est, punit solus Papa; si leve, Patriarcha, n. 8 l. 10 tit. 5 part. 1.—ordinantis, an ipsemet pandere teneatur prius quam ordinetur, n. fin. l. 43 tit. 5 part. 1. — monachi, an obliget Abbatem vel monasterium, n. 4 l. 3 tit. 3 part. 5.—Archiepiscopi in diœcesi sui suffraganei commissum, an faciat, ut ab ejus suffraganeo puniri possit, n. 1 quæst. 4 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Prælati factum communicato consilio, an præjudicet ecclesiæ, si ab ipso aliqua violentia facta fuit, ut ecclesia incidat in pœnam legis *si quis tantum*, *C. unde vi*, n. 1 et 2 l. 17 per text. ibi, t. 10 p. 7. —rectoris universitatis, in rebus universitatis censetur delictum ipsius universitatis, ibi n. 6.

PRÆDECESSORIS malitiosè commissum, an damnificet succesorem in majoria, quando ista clausula ibi adest, n. fin. l. 1 tit. 13 part. 4.

PATRIS, an et quando noceat filiis; et quid si pater proditionem commiserit, sive tunc filii concepti, sive nati sint, sive non, sive sint emancipati, vel in potes-

tate, n. 5 l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 7. — Et an post commissum delictum proditionis, ipse proditor habeat rerum suarum alienationem, n. 2 et 3 l. 4 ibi, per illum text.

Possessoris majoriæ. — Delictum an privet possessorem majoriæ, et quale, et quando non; et an ususfructus in vita delinquentis possit publicari, n. 4 in princ. l. 6 tit. 2 part. 6. — Et quid si postquam confiscata fuerunt propter delictum, per Regem filio delinquentis data fuerunt, in illa habeat, ut bona majoriæ, vel ut libera, ibidem. — Et quid si post condemnationem Princeps remittat delictum, et bona delinquenti restituat, an ipse recuperabit bona majoriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum, et quid si jam transierunt in eum, dict. n. 4 quæst. 2.

Minoris vel Furiosi. — Delictum ab impubere, vel aliàs minore commissum, an debeat puniri, et quando, et qualiter, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — stulti, mente capti, vel furiosi, quando puniri debeat, n. 8 et 9 dict. l. 9 gloss. l. 3 tit. 8 part. 7 — Et an delictum, in dubio præsumatur factum tempore furoris, ibi dict. n. 9.

Servum an accusari possit, et qualiter veniat servus puniendus, gloss. l. 10 tit. 1 part. 7.

Transigitur; et an et quando transactio super delicto inter accusatorem et accusatum facta illum liberet, gloss. l. 22 tit. 1 part. 7. — Et an delictum videatur confessum ex tali transactione, et transigens puniri possit; et quid si paciscatur ante accusationem, ibi n. 1. — Et in quibus delictis talis transactio locum habeat, et quando non, ibi n. 3, 4 et 5 cum aliis ibidem.

Atrox. — Delicta atrociora quæ dicantur, et quæ atrocia, et quæ atrocissima, n. 5 in fin. cum aliis ibidem, l. 20 tit. 9 part. 7. — atrocissima quæ dicantur, n. 8 l. 2 tit. 31 part. 7.

Delinquens	Capitur, vel punitur,
In Ecclesia,	vel
Aufugiens,	Carceratur.
Ammittit majoriam,	Transigens,
Mortuus,	Occidens,
Absolutus,	Efficitur
Accusatur,	Infamis.

Delinquens ligatur, ubi legibus et statutis illius loci delinquit, n. 4 l. 15 tit. 1 part. 1. — Delictorum punitio ad emendas pecuniarias reduci non debet, non obstante contraria consuetudine, n. 1 l. 3 tit. 2 part. 1. — Delinquens ex proposito in quocumque genere delicti, magis asperè puniri bebet, n. 4 l. 4 tit. 11 part. 1. — statim quòd delinquit, efficitur servus pœnæ, et statim contra eum oritur naturalis obligatio, n. 6 l. 15 tit. 13 part. 2. — aliquem occidendo vel percutiendo in Regis curia, qualiter puniatur, n. 9 l. 3 tit. 16 part. 2. — in navi, an á magistro ipsius capi debeat, ut judici proximiori præsentet, n. 1 l. 2 per text. ibi, tit. 9 part. 5. — Et quid si delinquens in navi sit clericus, ibidem in n. 2 in fin. — Delinquens in fraganti crimine repertus, à quolibet capi potest, dict. n. 2 dict. l. 2. — in mari, à quo judice debeat puniri, et de quo judice intelligatur, n. 3 dict. l. 2. — debet puniri in eo, in quo delinquit, n. 3 l. 30 per text. ibi, tit. 1 part. 6. — Delinquentes an sint digni misericordia, et an relictum pro ipsorum liberatione dicatur pium, n. 2 l. 4 tit. 11 part. 6. — Delinquens quando duplici pœna puniatur ex uno tantùm delicto, n. 5 l. 13 tit. 1 part. 7. — an ratione delicti efficiatur subditus judici illius loci, et an sit de foro ipsius, n. 1 in princ. l. 15 tit. 1 part. 7. — Et an Archiepiscopus delinquens in loco sui suffraganei ab eo puniri possit, n. 1 supra dict. in quæst. 4. — Et quid in judice delegato etiam à Principe, an si delinquat, ab ordinario judice illius loci puniri possit, dict. n. 1 quæst. 4 et 5. — Et quid in duobus dominis ejusdem loci pari imperio fungentibus, si unus delinquat, an ab alio puniatur, ibidem q. 6. — Delinquens extra locum sui originis vel domicilii, an per judicem originis vel domicilii puniri possit per inquisitionem ipsius, ibidem in n. 5. — an et quando, et qualiter sub fidejussoribus relaxari debeat, n. 4 et 5 l. 16 t. 1 part. 6, per text. ibi. — si ipse vel ejus accusator decedat lite jam contestata, an, et quando, et qualiter, et in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius transeat, et in quibus actionibus, et pro qua parte, gloss. l. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et an, et quando hæres delinquentis teneatur pro furto defuncti, vel quando aliquid ex mala causa ad eum pervenit, n. 9 cum aliis ibi, dict. l. 25. — Delinquens quando sine accusatore vel denuntiatore, ex officio judicis per ipsum puniri possit, gloss. l. 28 ibi per illum text. — in crimine hæresis, vel proditionis, an statim perdat bona sua, et confiscentur ante sententiam ipso jure, n. 2 et 5 l. 4 tit. 2 part. 7, per illum text. ibi. — Et an per pactum possit quis se facere delinquentem ejus delicti, quod non commisit, et an possit se obligare ad pœnam talis delicti, per n. 3 l. 2 t. 5 p. 7. — Delinquens cùm remittitur à judice loci delicti, cujus expensis illud fieri debet, n. 2 quæst. 2 l. 1 t. 29 p. 7. — Et an in levibus delictis habeat locum remissio, dict. n. 2 in ejus fin. — Delinquens si sit miles, à quo judice capi et damnari debeat, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — de crimine occulto interrogatus, an et quando respondere teneatur vel non fatendo, vel negando veritatem, et quando istud licitè faciat, et sine peccato, neque judici interroganti teneatur respondere, sive juraverit, sive non, et quando ad hoc teneatur, n. 3 l. 4 tit. 29 part. 7. — si sit nobilis, qualiter carcerari possit, et debeat, n. 5 et 6 l. 4 tit. 29 part. 7. — pro majori maleficio debet cautiùs custodiri, n. 10 dict. l. 4. — usque ad quantum tempus debeat in carcere detineri, et qualiter, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — Et qualiter puniatur eximens delinquentem à carcere per vim, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — Delinquens quando ejus pœnitentia liberetur, n. 9 cum aliis ibi, l. 2 per illum text. tit. 31 part. 7. — Et quibus modis delinquens possit delinquere, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Delinquens facto vel verbo, quando pœna mortis puniatur, n. 2 et 3 ibi. — consulendo, an et quando pro consilio pœna mortis veniat puniendus, n. 5 ibi per illum text. — Et qualiter judex possit confiscare delinquentium bona, n. 7 l. 5 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Delinquens ipse puniendus est, alter vero non, gloss. l. 6 per text. ibi, t. 31 p. 7. — Delinquens ipse puniendus est, alter vero non, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — si in exilium mittatur, sive ad tempus, sive in perpetuum, si illud fugerit, qualiter puniatur, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Et an judex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, ibidem in n. 3. — Delinquentes publicè puniri debent, non clam, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Et quis delinquentes remittere, et indulgere possit, quando, et qualiter, gloss. l. 1 per text. ibi, tit. 32 part. 7. — Et de effectu remissionis delicti per principem factæ, per n. 5 l. 2 ibi, per illum text. — Delinquens per levem culpam an excusetur, n. 5 l. 11 tit. 33 part. 7. — si mortuus sit, an suspendi debeat, et quando, et an adversus eum detur judicium, vel sententia, et quando, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 1 part. 7, et gloss. l. 8 ibidem.

In ecclesia, delinquens in ecclesia, vel prope ecclesiam, intendens ibidem liberari, immunitate ecclesiarum non gaudet, n. 5 l. 4 tit. 11 part. 1. — Delinquens in ecclesia, an à judice sæculari possit inde extrahi irrequisito Episcopo, n. 7 l. 10 tit. 14 part. 3.

Aufugiens, delinquens si aufugiat, qualiter sit citandus, et quid si domum non venerit, n. 1, 2, 3, 4, 5 et 6 l. 7 tit. 8 part. 3. — Et qualiter fiet descriptio in eorum bonis, et quid si bona non habeat, et an iterum sit citandus ante annotationem bonorum, ibi n. 6 et 8. — Et quid si delictum sit leve, ibidem in n. 14 dict. l. 7 t. 8 part. 3. — Delinquens si aufugiat non solùm remitti debet ad judicem loci delicti, sed etiam ad judicem domicilii, vel prorogatæ jurisdictionis, n. 1 l. 18 tit. 1 part. 7. — si aufugiat, qualiter capi, deduci, et puniri possit, et quando, et alia in hoc, gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — si à carcere aufugiat quando et qualiter ejus fidejussor teneatur, gloss. l. 10 per text. ibi, t. 29 p. 7. — si aufugiat à carcere, an contra eum judicetur quædam ficta confessio, n. 2 l. 12 ibi. — Et qualiter tunc contra ejus custodes procedatur, et quando, dict. n. 2 cum aliis ibi, per illum text. — Delinquens si fugerit carcerem, qualiter puniatur, gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — Et an habeatur pro confesso, et quando, ibi. — Et quid si aufugit interveniente scientia vel negligentia custodis, an tunc mitiùs puniatur, ibi n. 5. — Et quid si iste justam causam fugiendi habeat, et qualis ista esse possit ibi n. 6.

Amittit majoriam, delinquens, an et quando propter delictum perdat, et confiscetur ei majoria, n. 4 in princ. l. 6 tit. 11 part. 6. — Et quid si à Principe restituatur, postquam condemnatus fuit, dict. n. 4 in quæst. 2.

Mortuus, delinquens si mortuus sit, an suspendi debeat et quando, et an adversus eum detur judicium, et quando, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Delinquens si ipse vel ejus accusator decedat lite contestata, an et quando, et qualiter, et in quibus delictis instantia ad ejus hæredes transeat, et in quibus actionibus, et pro qua parte, gloss. l. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

Absolutus, delinquens si fuit absolutus de crimine, vel condemnatus, an de eodem crimine iterum accusari possit, et quid si non fuit delictum sufficienter punitum, n. 1 cum aliis ibi, l. 12 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — Et quid si absolutus fuit tantùm per suum juramentum, an iterum accusari possit, ibi n. 2. — Et quid si non fuit, absolutus per viam sententiæ, sed per viam dispensationis, dict. n. 2.

Accusatur, delinquens si à pluribus accusetur, an omnibus respondere teneatur; et quid si de hoc non excipiat, vel opponat, et an judex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem; et quid si recepit, an valeat processus, n. 2 l. 13 tit. 1 part. 7. — Delinquens si à pluribus accusatoribus accusetur in diversis judiciis, an accusatus judicem eligere possit, ibidem. — quando accusatur de aliquo delicto, quæ in tali accusatione contineri debeant, ut valeat, gloss. l. 14 ibi, per illum text. — coram quo judice accusari possit, et quando, et qualiter, ut ad respondendum arctetur, gloss. l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — si accusetur ab aliquo, et cum accusatore super tali crimine transegerit, an transactio teneat, et illum à pœna liberet, et quando, et qua; et an crimen fateri videatur, et puniri possit, et quando, et quid si timeat accusari, gloss. l. 22 per illum text. tit. 1 part. 7. — Et an talis transactio accusato prosit, quominus de tali delicto amplius accusari non possit à nemine, ibi n. 11 quæst. 2. — Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterii, vel de rapto, an tunc transactioni locus sit, n. 12 et 13 l. 22 tit. 1 part. 7. — Delinquens si postquam fuit de crimine accusatus, se occidat, an causa finiatur, vel non, et cui bona sua applicentur, gloss. l. 24 tit. 1 part. 7.

Capitur, Punitur, vel Carceratur. — Delinquens debet puniri in eo in quo delinquit, n. 3 l. 20 per text. ibi, tit. 1 part. 6. — quando duplici pœna puniatur ex uno delicto tantùm, n. 5 l. 13 tit. 1 part. 7. — an ratione delicti efficiatur subditus judici illius loci, et an fiat de foro ipsius, n. 1 in princ. l. 15 tit. 1 part. 7. — Et an Archiepiscopus delinquens in loco sui suffraganei, ab eo puniri possit, n. 1 supra dict. in quæst. 4. — Et quid in judice delegato etiam à Principe, an si delinquat, ab ordinario judice illius loci puniri possit, dict. n. 1 quæst. 4 et 5. — Et quid in duobus dominis ejusdem loci pari imperio fungentibus, si unus delinquat, an ab alio puniatur, ibidem in quæst. 6. — Delinquens extra locum originis vel domicilii, an per judicem originis vel domicilii puniri possit per inquisitionem, ibidem in n. 5. — potest puniri in loco, ubi majorem partem suarum fortunarum habet, si ibi inveniatur, ibi n. 6. — si aufugiat, qualiter capi, deduci, et puniri possit, et quando; et alia in hoc vide per gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 1 part. 7, et num. 2 l. 1 tit. 29 part. 7. — an et quando sine citatione capi possit per judicem, n. 2 l. 13 tit. 1 part. 7. — an per judicem delicti, vel qui aliàs justè cognoscit de accusatione, capi possit in alterius judicis territorio, vel qualiter in hoc se habere debeat, n. 5 dict. l. 18 tit. 1 p. 7. — quando sine accusatore vel denuntiatore, ex officio judicis per ipsum puniri possit, gloss. l. 28 per illum text. tit. 1 part. 7. — si puniatur majori pœna, quam debet, an ex hoc infametur, n. 6 l. 6 tit. 6 part. 7. — an et quando possit à privato capi, si delinquendo reperiatur, et in quibus delictis, n. 3 l. 5 tit. 7 part. 7. — si sit judex, à quo judice capi et damnari possit, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — si sit nobilis, qualiter carcerari pos-